

Nr 133

Av herrar **Tistad** och **Stefanson**, om befrielse från mervärdeskatt för tandproteser.

(Lika lydande med motion nr 145 i Andra kammaren)

Enligt förordningen om mervärdeskatt, som trädde i kraft den 1 januari i år, omfattas tandläkartjänster inte av skatteplikt. Arbeten som utföres av dentallaboratorier är däremot skattepliktiga.

Motsvarande olikhet i skattehänseende förelåg beträffande den allmänna varuskattn. Den leder till att dentaltekniska arbeten, som utföres av en tandläkare eller av en tekniker anställd hos en tandläkare, blir skattefria. Om en tandläkare låter utföra samma arbeten hos ett fristående dentallaboratorium, måste laboratoriet påföra honom skatt för arbetena. Å andra sidan har laboratoriet avdragsrätt för ingående skatt, vilket tandläkaren inte har. Därigenom reduceras skillnaden i skattebelastning. Det beräknas att en tandprotes, tillverkad på ett dentallaboratorium, fördyras med cirka 6,5 procent genom mervärdeskatten i jämförelse med en protes som tillverkas av en tandläkare eller av en hos en sådan anställd tekniker.

Utredningen angående indirekta skatter och socialförsäkringsavgifter har i sitt betänkande (stencil Fi 1967:10, s. 179—180) behandlat frågan om dentallaboratoriernas skattskyldighet i ett system med mervärdeskatt och anfört:

En åtgärd, som innebär att beskattningen av dentallaboratoriernas arbeten begränsas till den ingående skattebelastningen för verksamheten, skulle betyda en enhetlig beskattning på detta område och skulle dessutom medföra att alla renodlade dentallaboratorier undgår skattskyldighet med en viss reducering av antalet skattskyldiga som följd. Dentallaboratorier bedrivs emellertid också i förening med försäljning av utrustning och material till tandläkare. I dessa fall skulle ett undantag för laboratoriernas omsättning medföra inte endast att viss del av omsättningen skulle vara skattefri utan också att avdragsrätten för ingående skatt skulle vara begränsad till den skattepliktiga försäljningsverksamheten. Kravet på likhet i beskattningen förutsätter nämligen, att laboratorieverksamheten skall belastas med ingående skatt för såväl material som utrustning m. m. Här har man att räkna med praktiska tillämpningsproblem. Det bör också beaktas att skatteplikt för dentallaboratoriernas arbeten medför en avdragsrätt för all ingående skatt för såväl material som utrustning. Någon sådan avdragsrätt tillkommer inte tandläkarna och därmed begränsas skillnaden i reell skatteeffekt. Även om vi har förståelse för det framförda yrkandet anser vi att de skattetekniska skälen talar mot ett undantag för tandtekniska arbeten. Något sådant undantag ingår därför inte i vårt förslag.

I gemensamt yttrande över utredningens förslag tillbakavisade Sveriges tandläkarförbund och Dentallaboratoriernas riksförbund utredningens huvudskäl för att inte medge undantag för dentaltekniska arbeten, nämligen att dentallaboratorier bedrivs i förening med försäljning av utrustning och material till tandläkare. Enligt yttrandet förekommer det endast i ett enda fall att en person samtidigt bedriver dentallaboratorium och dentalvaruhandel, men detta sker i form av två separata registrerade firmor med helt skild bokföring.

Den större skattebelastningen på tandtekniska arbeten som utföres på beställning hos fristående laboratorier utgör självfallet ur konkurrenssynpunkt en belastning för dentallaboratorierna. Denna bristande konkurrensneutralitet hos beskattningen gynnar tandläkare som anställt egna tekniker och motverkar en rationell arbetsfördelning på det ifrågavarande området. Inom fackkretsar anses allmänt att fristående dentallaboratorier, som vart och ett betjänar flera tandläkare, under samma konkurrensbetingelser har större förutsättningar än den enskilde tandläkaren att genom användande av specialiserad personal tillgodose de kvalitetsmässiga kraven inom hela det dentaltekniska området.

I Danmark, där mervärdeskatt infördes fr. o. m. den 3 juli 1967, befriade finansministern jämlikt bemyndigande i lagen om allmän omsättningsavgift redan från tidpunkten för lagens ikraftträdande dentallaboratorier och tandläkare från mervärdeskatt för av dem framställda "aftagelige og faste tanderstatninger samt individuelle apparaturer til ortodontiske, kæbeortopædiske og kæbekirurgiske behandlinger".

Vi anser att alla skäl talar för att från skatteplikt enligt mervärdeskatteförordningen undantaga dentallaboratoriernas arbeten och får därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i 8 § förordningen den 6 juni 1968 (nr 430) om mervärdeskatt skall tillföras en ny punkt av följande lydelse:

X) tandproteser samt individuellt avpassade apparater för ortodontiska, käkortopediska och käkkirurgiska behandlingar.

Stockholm den 22 januari 1969

Eskil Tistad (fp)

Stig Stefanson (fp)
